

Република Србија
Тужилаштво за ратне злочине

**ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ**

11. август 2009.

На основу чл.46. ст.2. тач.3. и чл.265. ст.1. и 266. Законика о кривичном поступку и чл.4. ст.2. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

1. АЈДАРИ ФАЗЛИЈЕ, зв. „Фаза“, рођеног 05.01.1966. године у Врању, са пријављеним пребивалиштем у Прешеву, решењем истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 23.04.2009.године одређен притвор, налази се у бекству,
2. АЛИЈИ РЕЦЕПА, зв. „Реца“, рођеног 24.04.1962. године у месту Депце, општина Прешево, са пријављеним пребивалиштем у Прешеву, решењем истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 23.04.2009.године одређен притвор, налази се у бекству,
3. ШАЋИРИ ШАЋИРА, зв. „Шаћа“, рођеног 01.09.1964.године у месту Депце, општина Прешево, са пријављеним пребивалиштем у Прешеву, решењем истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 23.04.2009.године одређен притвор, налази се у бекству,
4. МУСЛИЈИ ШЕФКЕТА, зв. „Аџија“, рођеног 12.02.1963.године у месту Кончуљ, општина Бујановац, са пријављеним пребивалиштем у месту Кончуљ, решењем истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 23.04.2009.године одређен притвор, налази се у бекству,
5. АЛИЈИ САДИКА, рођеног 02.09.1965.године у месту Депце, општина Прешево, са пријављеним пребивалиштем у Прешеву, решењем истражног

судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 23.04.2009.године одређен притвор, налази се у бекству,

6. АЛИЈИ ИДРИЗА, зв. „Рамуш“, рођеног 28.11.1972. године у Прешеву, са пријављеним пребивалиштем у Прешеву, решењем истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 23.04.2009.године одређен притвор, налази се у бекству,

7. МЕМИШИ АГУША, зв. „Џабири“, рођеног 20.07.1979.године у Прешеву, радника, неожењеног, писменог, са завршеном основном школом и два разреда средње школе, Албанца, држављанина Републике Србије, са пријављеним пребивалиштем у Прешеву, налази се у притвору од 26.12.2008.године по решењу истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 29.12.2008. године,

8. ХАЈДАРИ ФАТОНА, зв. „Куљи“, рођеног 18.12.1982.године у Врању, са пријављеним пребивалиштем у Прешеву, физичког радника, ожењеног, оца двоје деце, писменог, са завршених пет разреда основне школе, Албанца, држављанина Републике Србије, налази се у притвору од 26.12.2008.године по решењу истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 29.12.2008. године,

9. НУХИЈУ ШЕМСИЈА, зв. „Шема“, рођеног 14.04.1975.године у Прешеву, са пријављеним пребивалиштем у Прешеву, решењем истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 23.04.2009. године одређен притвор, налази се у бекству,

10. ХАСАНИ АХМЕТА, зв. „Африканац“ и „Индијанац“, рођеног 10.03.1975.године у Прешеву, са пријављеним пребивалиштем у Прешеву, писменог, са завршена четири разреда основне школе, електроинсталатера, ожењеног, оца троје деце, Албанца, држављанина Републике Србије, налази се у притвору од 26.12.2008. године, по решењу истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 29.12.2008. године,

11. ХАСАНИ НАЗИФА, зв. „Качак“, рођеног 09.04.1969.године у месту Инатовце, општина Гњилане, са пријављеним пребивалиштем у Прешеву, сезонског радника, писменог, са завршених пет разреда основне школе, ожењеног, оца четворо деце, Албанца, држављанина Републике Србије, налази се у притвору од 26.12.2008. године, по решењу истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 29.12.2008. године,

12. ХАЛИМИ РАМАДАНА, зв. „Рама“, рођеног 25.10.1968.године, у месту Станевце, општина Прешево, са пријављеним пребивалиштем у Прешеву,

решењем истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 23.04.2009.године одређен притвор, налази се у бекству,

13. ХАЈДАРИ САМЕТА, рођеног 01.03.1980. године у Прешеву, са пријављеним пребивалиштем у Прешеву, физичког радника, ожењеног, оца двоје деце, писменог, без школе, Албанца, држављанина Републике Србије, налази се у притвору од 26.12.2008. године, по решењу истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 29.12.2008. године,

14. ХАЈДАРИ ФЕРАТА, рођеног 13.05.1977.године у Прешеву, са пријављеним пребивалиштем у Прешеву, ожењеног, оца троје деце, писменог, са завршена четири разреда основне школе, Албанца, држављанина Републике Србије, налази се у притвору од 26.12.2008. године, по решењу истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 29.12.2008. године,

15. САХИТИ КАМБЕРА, рођеног 14.09.1976.године у Прешеву, са пријављеним пребивалиштем у Прешеву, металостругара, ожењеног, оца двоје деце, Албанца, држављанина Републике Србије, налази се у притвору од 26.12.2008. године, по решењу истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 29.12.2008. године,

16. САДИКУ СЕЛИМОНА, зв.„Мсус“ и „Суља“, рођеног 25.03.1969.године у месту Рајинце, општина Прешево, са пријављеним пребивалиштем у месту Рајинце, без занимања, завршио Гимназију, ожењеног, оца троје деце, Албанца, држављанина Републике Србије, налази се у притвору од 26.12.2008. године, по решењу истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 29.12.2008. године,

17. ФАЗЛИЈУ БУРИМА, зв.„Фура“, рођеног 01.01.1980. године у Прешеву, са пријављеним пребивалиштем у месту Миратовац, општина Прешево, радника, писменог, са завршених шест разреда основне школе, неожењеног, Албанца, држављанина Републике Србије, налази се у притвору од 26.12.2008. године, по решењу истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 29.12.2008. године,

ШТО СУ:

Као припадници оружане војне формације Ослободилачка Војска Косова (ОВК)

- за време истовременог оружаног сукоба и међународног и немеђународног (унутрашњег) карактера између оружаних снага СРЈ, с једне стране, и са друге, НАТО коалиције и ОВК, који је на територији АП КиМ почео од 24.03.1999. године, а као унутрашњи сукоб се наставио и после 20.06.1999. године након што

је на основу Војно-техничког споразума од 09.06.1999. године и Резолуције УН број 1244 од 10.06.1999. године суспендована кампања бомбардовања СРЈ од стране НАТО снага и након што су се оружане снаге СРЈ повукле са територије АП КиМ, а оружане снаге ОВК противно обавези из чл.15. у вези чл.9. под б) наведене Резолуције да одмах прекину све офанзивне акције и повинују се захтевима за демилитаризацију, наставиле са нападом на цивилно становништво и поједине цивиле све до краја децембра 1999.године када је ОВК расформирана,

- а након што се једна њихова јединица почетком јуна 1999. године распоредила на територији оперативне зоне тзв.“Карадак“ (територија општина Гњилане, Витина, Косовска Каменица и Ново Брдо) и то команда јединице у зграду Дома ЈНА у Гњилану, а остали припадници, око 100 војника, у зграду Интерната средњошколског центра у Гњилану,

- кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба из чл.2. ст.1. чл.3. ст.1. тач.а) и ц) и чл.33. ст.2. ИВ Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године и чл.2. ст.2. у вези чл.5. и 6. а у вези чл.4. ст.1. и ст.2. тач.а), тач.е) и тач.г) II Допунског протокола о заштити жртава немеђународног оружаног сукоба, а ради остваривања заједничког циља – успостављања потпуне цивилне и војне контроле над територијом Косова и Метохије и истовремено протеривања српског и неалбанског живља са ове територије,

- у периоду од почетка јуна до краја децембра 1999. године свесно и вољно наређивали и вршили према цивилном становништву српске и неалбанске националности и појединим припадницима албанске националности противзаконита затварања, нечовечна поступања, мучења, силовања, убиства, телесна повређивања, наношења великих патњи и пљачкање имовине становништва, па су тако и то:

I

окривљени:

Ајдари Фазлија, Алији Реџеп, Шаћири Шаћир

Као старешине из састава Оперативног центра ОВК за Гњилане, који је био смештен у згради Дома ЈНА у Гњилану, и који су фактички командовали наведеном јединицом ОВК, која је оружаном деловала на подручју оперативне зоне тзв. „Карадак“, по претходном договору, почетком јуна 1999. године донели одлуку, а затим све до краја децембра 1999. године издавали и непосредна наређења да се припадници ове оружане јединице у мањим или

већим групама распореде на овом подручју, и да на основу њихових наређења поступају и врше радње наведене у уводном делу ове оптужнице где год пронађу цивиле српске и неалбанске националности, као и њима нелојалне Албанце, па су тако, у неколико наврата, током јуна 1999. године, спроводећи заједнички договор,

а) окр. Алији Реџеп – наредио свим припадницима наведене јединице ОВК, смештене у Интернату средњошколског дома у Гњилану да се окупе у дворишту, да стану у полукруг, говорећи им: „Дођите да видите како се убијају Срби“, након чега су окр. Алији Садик, Алији Идриз, Нухију Шемси и Халими Рамадан, по његовим упутствима и у форми наредбе на свиреп начин убили два цивила српске националности, како је то описано под тачком II ове оптужнице, а затим убрзо након тог убиства

б) окр. Ајдари Фазлија, Алији Реџеп и Шаћири Шаћир наредили поновно окупљање свих припадника ове јединице стационираних у наведеном Дому и том приликом им наредили да они убудуће треба да поступају по „процедури“ тако што ће по Гњилану и околним општинама проналазити и хапсити српске цивиле, физички их малтретирати и пљачкати, те затварати у просторије у подруму Интерната и да према лицима која су приведена у подрум нечовечно поступају, да их муче до смрти, да комадају након тога тела жртава и стављају их у различите џакове, те да их у циљу прикривања трагова злочина бацају у воде Ливочког језера код Гњилана, у велике контејнере за смеће у близини Интерната или на друга места, те да преостале Србе колико могу протерају и опљачкају, говорећи им између осталог, и то окр. Алији Реџеп: „Јесте ли видели шта треба да радите Србима“ и „треба убити све Србе колико можемо“, окр. Ајдари Фазлија: „Ваше наређење је да убијете колико највише можете Срба, колико можете да протерате и опљачкате, не допустите да прођу лако, доведите их овде у подрум“ и окр. Шаћири Шаћир: „Видите људи, они су нама доста убили, малтретирали, дошло је време да се осветимо и да им вратимо“,

- а што је, након што су у наведеном периоду сви припадници ове јединице ОВК поступали по тим наређењима, имало за последицу да је најмање 267 лица српске, друге нелабанске и албанске националности, било противправно затварано и физички злостављано, а од тога:

- најмање 80 лица сурово мучено до смрти и убијено

- најмање 34 лица се и данас воде као нестала јер се њихова судбина не зна

- најмање 153 лица противправно лишено слободе, мучено, а затим пуштено

II

окривљени:

Алији Реџеп, Алији Садик, Алији Идриз, Нухију Шемси и Халими Рамадан

- неутврђеног дана током јуна месеца 1999.године, након што су се по његовом наређењу у дворишту Интерната у Гњилану окупили сви припадници јединице „ОВК“, која је смештена у овом интернату, окр. Алији Реџеп наредио окр. Алији Садику, окр. Алији Идризу, окр. Халими Рамадану и окр. Нухију Шемсију да свим окупљеним демонстрирају како треба да се убијају српски цивили и то тако што ће убити два НН цивила, па је, поступајући по његовим наредбама, окр. Алији Садик довезао жуто возило „Аскона“ врањанских таблица у коме су се налазила два мушкарца и једна жена, сви српске националности, окр. Алији Садик, Алији Идриз и Халими Рамадан извели ове цивиле из тог возила, а окр. Алији Идриз и Халими Рамадан узели старију жену и оборили је на бетон и завезали јој једну ногу за жуто возило „Аскона“ којом је управљао окр. Алији Садик, а другу ногу за возило „Застава 128“ отворено-жуте боје, врањанских таблица којом је управљао окр. Нухију Шемси, након чега је окр.Алији Реџеп наредио окр. Алији Садику и окр. Нухију Шемсију да лагано крену са возилима у супротном смеру, говорећи: „Крени полако, немој брзо да јој узмеш душу“, те су возила кренула и растргла ову старију жену која је вриштала, па како је ова жртва још увек била жива, окр. Алији Идриз и Халими Рамадан су јој одвезали ноге, а затим завезали руке на исти начин пошто су се возила вратила уназад, па је окр. Алији Реџеп поново командовао: „Хајмо сада руке, не дајте пуно гас, не журите“, те су окр. Алији Садик и Нухију Шемси вожњом у супрутног смеру поново растргли ову жену и на тај начин је лишили живота, а затим на исти начин лишили живота и старијег НН мушкарца српске националности, после чега су, по наређењу Алији Реџепа окр. Алији Идриз узео секиру из гепека „Асконе“ и пред свима исекао ова два тела, а окр. Халими Рамадан, Алији Идриз, Алији Садик и Нухију Шемси ставили делове тих тела у цакове и возилом „Аскона“ одвезли и бацили у Ливочко језеро, док је трећа жртва, млађи цивил српске националности, спроведен у подрум интерната, где је касније убијен након мучења од стране НН припадника ОВК;

III

окривљени:

Ајдари Фазлија, Алији Реџеп, Шаћири Шаћир, Муслиу Шефкет, Алији Садик, Алији Идриз, Мемши Агуш, Хајдари Фатон, Нухију Шемси, Хасани Ахмет, Хасани Назиф, Халими Рамадан, Хајдари Самет, Хајдари Ферат, Сахити Камбер, Садику Селимон, Фазлију Бурим, и сведок сарадник „Божур 50“

- заједно са осталим НН припадницима ове јединице ОВК, у периоду од прве половине јуна 1999. године, до краја децембра 1999.године, поступајући по напред наведеним наређењима описаним у тачки И, у саставу више различитих група, на територији града Гњилана, Камника, Влаштице, Каменице и других околних места, учествовали у паљењу кућа и противправном затварању и физичком малтретирању већег броја цивила српске, неалбанске и албанске националности, од чега су најмање 56 цивила убили на улици, по кућама, а највећи број затворили у подрумске просторије Интерната и убили мучећи их и сакатећи до смрти, тако што су им ломили прсте четвртастом цеви, моторцанглама вадили нокте и зубе, убадали језик ножем, ударали по глави металном четвртастом шипком, закуцавали упаљач кроз отвор на лобањи, убадали ножем по телу, пуцали из пиштоља у тело, задавали ударце рукама и ногама по целом телу, давили их кесом и „жицом давилицом“, одсецали им полне органе мачетом, ножем разрезивали гркљане, а до сада је утврђен идентитет две жртве и то: Младеновић Зорице и Младеновић Стојанчета,

- на истим местима и у исто време, већи број заробљених жена цивила, међу којима и заштићене сведокиње „Ц1“ и „Ц2“, понижавајућим и деградирајућим поступцима силовали, према њима нечовечно поступали и наносили им повреде телесног интегритета, на тај начин што су у више наврата појединачно и групно употребом силе према њима вршили обљубу, стављајући им своје полне органе у вагину, ректум или у уста, терајући их да при томе прогутају њихову сперму, тукли их пендрецима по рукама, ногама и целом телу, гурали им пендреке у вагину, уринирали по њима, пљували их, услед чега су заробљене жене задобијале повреде вагине, ректума, руку, ногу и целог тела и трпеле велике патње,

па су тако:

1. окр. Халими Рамадан, Алији Идриз зв. „Рамуш“, Нухију Шемси зв. „Шема“, Мемиши Агуш, Хасани Ахмет, Хајдари Фатон, сведок сарадник „Божур 50“ заједно са НН припадницима ОВК 13. јуна 1999. године, у подруму Интерната у Гњилану, лишили живота Младеновић Зорицу, Младеновић Стојанчета и две НН женске особе српске националности, на тај начин што су Младеновић Зорицу, Младеновић Стојанчета и још једну НН женску особу, окривљени Мемиши Агуш и Хајдари Фатон, заједно са више НН припадника ОВК, противзаконито лишили слободе у близини аутобуске станице у Гњилану, након чега је оштећене сведок сарадник „Божур 50“ возилом марке „Лада“ беле боје пребацио до Интерната у Гњилану, где су их преузели окривљени Нухију Шемси, Алији Идриз, те их заједно са окривљеним Хасани Ахметом, Мемиши Агушом, Хајдари Фатоном, Халими Рамаданом и другим НН припадницима ОВК, одвели у подрумске просторије, где су ово троје оштећених заједно са још једном НН женском особом коју су у подрумске просторије довели НН

припадници ОВК, у „процедури“ мучили до смрти, након чега су, да би сакрили трагове злочина, раскомадали тела, и то окр. Мечиши Агуш ручном тестером, а Хајдари Фатон секиром и потом их ставили у џакове које су Мечиши Агуш, Хајдари Фатон и сведок сарадник „Божур 50“ однели и убацили у контејнере поред Интерната;

2. окр. Мечиши Агуш и сведок сарадник „Божур 50“ неутврђеног дана у другој половини јуна 1999. године, код Зелене пијаце у Гњилану, лишили живота НН мушкарца - цивила српске националности, на тај начин што су га сустигли и обојица ухватили, након чега је окривљени Мечиши Агуш преко главе оштећеног пребацио нараву од жице за дављење „давилицу“ и затезањем га усмртио;

3. окр. Мечиши Агуш и сведок сарадник „Божур 50“ неколико дана након догађаја описаног под тачком 2. у Гњилану, у улици која води од Дома Војске према пошти, лишили живота НН старијег мушкарца, цивила српске националности, на тај начин што су пришли оштећеном, окр. Мечиши Агуш га ударио у пределу стомака, од чега се оштећени савио унапред, а сведок сарадник „Божур 50“ му пребацио давилицу преко главе и затезањем га усмртио;

4. окр. Алији Идриз зв. „Рамуш“, Мечиши Агуш, Хајдари Фатон, Нухију Шемси зв. „Шема“, Халими Рамадан, сведок сарадник „Божур 50“ заједно са НН припадницима ОВК неутврђеног дана, у периоду од средине јуна до краја септембра 1999. године, у подрумским просторијама Интерната у Гњилану, лишили живота НН цивиле, два Србина и једног Албанца, на тај начин што су их окр. Мечиши Агуш, Алији Идриз, сведок сарадник „Божур 50“ и још један НН припадник ОВК противзаконито лишили слободе и спровели до Интерната, где су у подрумским просторијама млађег Србина и Албанца везали за цеви на плафону, док су старијег Србина довели за сто, где му је прво окр. Фатон Хајдари ударцима металном четвртастом цеви поломио прсте на рукама, затим наставио да га том цеви удара по телу, након чега су га истим таквим цевима по телу ударали и Мечиши Агуш и сведок сарадник „Божур 50“ и остали, те је у просторију ушао окр. Халими Рамадан, обративши се присутнима да је срамота како не знају да бију, узео четвртасту цев и њоме ударцем у пределу темена главе оштећеном разбио лобању, а потом му кроз начињени отвор у лобању укуцао упаљач, након чега су сви присутни припадници ОВК и преостала два оштећена убили, мучећи их и сакатећи до смрти, и на крају су сва три тела раскомадали и ставили у џакове које су окривљени Нухију Шемси и Хајдари Фатон возилом „Застава 128“ одвезли и бацили у Ливочко језеро;

5. окр. Мечиши Агуш, Алији Идриз, Нухију Шемси, Хасани Ахмет, Хајдари

Фатон, сведок сарадник „Божур 50“ заједно са НН припадницима ОВК неутврђеног дана, у периоду од средине јуна до краја септембра 1999. године, у подрумским просторијама Интерната у Гњилану, лишили живота три НН цивила, мушкарце, српске националности, на тај начин што су их најпре Мемиши Агуш, Алији Идриз, Нухију Шемси и сведок сарадник „Божур 50“ у Гњилану противзаконито лишили слободе, а потом спровели до подрумских просторија Интерната, где су им везали руке за цеви на плафону, у ком тренутку су им се придружили и окр. Хасани Ахмет и Хајдари Фатон и сви заједно тренирали кунг фу ударце на оштећенима, након чега су сви присутни започели „процедуру“ мучења, тако што су металним цевима ударили оштећене по прстима и телу, те је у просторије ушао припадник ОВК зв. „Дракула“ и рекао: „Хајде да испијемо српску крв“, затим убадао жртве ножем, гурао им прст у ране да би крв јаче текла, потом напунио чашу крвљу и попио је, након чега су опет сви тукли жртве, а потом окр. Мемиши Агуш на жртвама испробао свој нови пиштољ „Валтер“, тако што их је поређао једног иза другог и потом испалио девет метака – цео оквир у стомаке жртава, проверавајући у међувремену колика је пробојна моћ пиштоља и тако их усмртио, и на крају сви присутни раскомадали тела жртава и у цаковима у два аутомобила превезли и бацили у Ливочко језеро;

6. окр. Хасани Ахмет заједно са још једним НН припадником ОВК неутврђеног дана, у периоду од средине јуна до краја септембра 1999. године, лишио живота жену и мушкарца, НН српске цивиле старије животне доби, на тај начин што их је са спрата солитера у Гњилану бацио кроз прозор;

7. окр. Хајдари Фатон, Мемиши Агуш, Хасани Ахмет, Алији Идриз, Халими Рамадан, Нухију Шемси, сведок сарадник „Божур 50“ заједно са НН припадницима ОВК истог дана кад и дело описано под тачком 6., у стану у солитеру у Гњилану, лишили живота четири жене и два мушкарца – НН цивиле српске националности, и опљачкали имовину из тог стана, на тај начин што су, сазнавши да у том стану има Срба, развалили врата, ушли унутра, тражили од присутних оружје, па када је један од мушкараца отворио фиоку шпорета да би им предао аутоматску пушку, тројица припадника ОВК из аутоматских пушака испалили рафале према оштећенима, и том приликом једну жену и мушкарца убили на лицу места, док су други мушкарац и још једна жена били рањени, након чега је окр. Фатон Хајдари ножем убо рањену жену више пута у пределу груди, а затим јој пререзао гркљан, док су рањеног мушкарца одвели у другу просторију сведок сарадник „Божур 50“ и НН припадник ОВК зв. „Удба“, док су остали чланови групе силовали друге две жене, а потом рањеног мушкарца и ове две жене ножевима заклали, након чега су одузели вредније ствари из стана и напустили лице места, а окр. Ахмет Хасани касније тела уклонио;

8. окр. Алији Реџеп, Ајдари Фазли, Шаћир Шаћири, Алији Идриз, Нухију Шемси, Алији Садик, Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Хасани Ахмет, Халими Рамадан, сведок сарадник „Божур 50“ заједно са НН припадницима ОВК неутврђеног дана, у периоду од средине јуна до краја септембра 1999. године, у Гњилану, у насељу Камник, лишили живота једну старију женску особу и једног младића НН цивиле српске националности и опљачкали имовину из куће, на тај начин што су окр. Ајдари Фазлија и Реџеп Алији наредили Алији Идризу да припадници ОВК оду у насеље Камник и да одање истерају и опљачкају Србе, након чега су Алији Идриз, Нухију Шемси, Алији Садик, Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Хасани Ахмет, Халими Рамадан, сведок сарадник „Божур 50“, заједно са још неколико НН припадника ОВК, возилима „Лада“, „Застава 128“ и „Опел Аскона“ отишли на дату локацију, прескочили зид и у башти затекли старију жену коју је сведок сарадник „Божур 50“ ухватио рукама око врата и главе, након чега је окр. Фатон Хајдари пришао и рекао: „Хајде да видимо како бело дупе има ова стара жена“, па су је сви силовали, након чега је из куће изашао младић, молећи их да га пусте, да ће им његови родитељи платити да га не дирају, али су га Идриз Алији, Рамадан Халими и Садик Алији, ухватили, везали, па је окр. Фатон Хајдари, чекићем који је пронашао у дворишту, ударио старицу по глави и на тај начин је усмртио, затим сви заједно одузели вредније ствари из куће, а младића лишеног слободе спровели код команданата Алији Реџепа, Ајдари Фазлије и Шаћира Шаћирија, који су га испитивали, од његове породице тражили откуп и на крају, после неколико дана, НН припадници ОВК га убили по њиховом наређењу;

9. окр. Алији Идриз и Халими Рамадан неутврђеног дана, у периоду од средине јуна до краја септембра 1999. године, у близини Фабрике акумулатора у Гњилану, лишили живота НН мушкарца цивила српске националности, на тај начин што су у оштећеног пуцањем из ватреног оружја испалили више метака, потом ставили у возило „Лада“ и одвезли га у непознатом правцу;

10. окр. Халими Рамадан, Алији Садик и Алији Идриз, заједно са НН припадницима ОВК неутврђеног дана, у периоду од средине јуна до краја септембра 1999.године, противзаконито лишили слободе НН мушкарца, цивила српске националности, на тај начин што су га у центру Гњилана, Рамадан Халими, Садик Алији и Идриз Алији, ухапсили, одвели у Дом Војске Југославије, где су га предали другим припадницима ОВК, који су га тамо неколико дана држали, потом пребацили у Интернат, где су га мучили и убили;

11. окр. Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Халими Рамадан, Алији Идриз, сведок сарадник „Божур 50“, заједно са НН припадницима ОВК неутврђеног дана, у периоду од средине јуна до краја септембра 1999. године, у Гњилану, лишили живота једног НН цивила Албанца, на тај начин што је Фазли Ајдари издао наредбу окр. Агушу Мемишију и Фатон Хајдарију да се организују, оду и

ликвидирају Албанца „српског шпијуна“, који живи у Гњилану, након чега су Агуш Мемиши, Фатон Хајдари, Рамадан Халими, Идриз Алији, сведок сарадник „Божур 50“ и још неколико НН припадника ОВК отишли на дату им адресу у близини зграде ЕДБ, ухватили оштећеног и испред зграде у којој је становао, убили га пуцањем из ватреног оружја у главу и то Агуш Мемиши пуцањем из пиштоља италијанске „Берете“ кал. 7,65, а окр.Фатон Хајдари и остали из „Калашњикова“; а тело са разнетом главом оставили на улици као пример другим Албанцима;

12. окр. Мемиши Агуш, сведок сарадник „Божур 50“ заједно са НН припадницима ОВК неутврђеног дана, у периоду од средине јуна до краја септембра 1999. године, лишили живота три НН цивила српске националности, на тај начин што су Агуш Мемиши и сведок сарадник, заједно са још неколико НН припадника ОВК, у близини џамије, противзаконито лишили слободе оштећене и потом их спровели у подрумске просторије Интерната, где су их „по процедури“ мучили до смрти;

13. окр. Муслију Шефкет, Фазлију Бурим, Садику Селимон зв. „Масус“, сведок сарадник „Божур 50“ заједно са више НН припадника ОВК неутврђеног дана у периоду од средине јуна до краја септембра 1999.године, у подрумским просторијама Интерната у Гњилану, лишили живота два НН цивила српске националности, на тај начин што су Муслију Шефкет, Фазлију Бурим, Садику Селимон и други НН припадници ОВК, лишили слободе оштећене, спровели их до Интерната где су их скинули наге и „по процедури“ мучили, те је у једном тренутку у просторије ушао сведок сарадник „Божур 50“, рекао једној од жртава да узме у руку полни орган друге жртве и повуче, што је овај и учинио, након чега је сведок сарадник замахом мачете одсекао полни орган оштећеном који је од бола пао, а окривљени Селимон Садику га је полио водом и рекао : „Шта ту лежиш, пичка ти матерна, у тој води, устај, ниси дошао на свадбу“, након чега су сви присутни окривљени наставили да туку оштећене до смрти;

14. окр. Муслију Шефкет, Хајдари Фатон, Хајдари Ферат, Фазлију Бурим, сведок сарадник „Божур 50“, заједно са неколико НН припадника ОВК неутврђеног дана, у периоду између средине јуна и краја септембра 1999. године, у Гњилану, у подрумским просторијама Интерната, лишили живота тројицу НН цивила српске националности, на тај начин што их је Шефкет Муслију заједно са другим НН припадницима ОВК противзаконито лишио слободе и спровео у подрумске просторије Интерната где су започели „процедуру“ мучења, на тај начин што је окр. Шефкет Муслију четвртастом металном шипком ударао по коленима оштећене, у ком моменту су у просторију ушли окривљени Хајдари Фатон, Хајдари Ферат и сведок сарадник „Божур 50“, те је Фатон Хајдари узео металну четвртасту цев и њоме три пута ударио по глави једног од оштећених, уз речи:„Види шта ме је Рама научио“, након чега је кроз начињени отвор у

лобању оштећеног укуцао упаљач, а потом су присутни окривљени наставили са мучењем оштећених до смрти;

15. окр. Ајдари Фазлија, Хајдари Ферат, Хајдари Самет, Хајдари Фатон, Сахити Камбер, Мемиши Агуш, сведок сарадник „Божур 50“, заједно са НН припадницима ОВК у више наврата, у периоду од средине јуна до краја августа 1999. године, у Гњилану, у насељу Бела земља – Циганска махала, лишили живота 13 НН цивила ромске националности, на тај начин што су Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Хајдари Самет и сведок сарадник „Божур 50“ у више наврата бацали бомбе у ромске куће у којима је било људи, након чега су Ајдари Фазлија, Хајдари Фатон, Хајдари Ферат, Хајдари Самет, Агуш Мемиши, Сахити Камбер и други НН припадници ОВК пуцали у куће док су људи били унутра, након тога улазили у куће, претресали, пљачкали имовину из тих кућа, убили онога ко је на пронађеним фотографијама био у униформи, жене силовали, палили куће и тела убијених масакрирали и спаљивали и у двориштима и у кућама;

16. окр. Хајдари Фатон, Мемиши Агуш, сведок сарадник „Божур 50“, заједно са НН припадницима ОВК неутврђеног дана, у периоду од средине јуна до краја септембра 1999. године у подрумским просторијама Интерната у Гњилану, лишили живота три НН цивила, на тај начин што су окр. Хајдари Фатон и Мемиши Агуш, заједно са НН припадницима ОВК, у „процедури“ мучења убили три цивила и заједно са сведоком сарадником „Божур 50“ и још једним НН припадником ОВК исекли и у цаковима, возилом „Лада“ беле боје одвезли и бацили у Ливочко језеро;

17. окр. Мемиши Агуш, Нухију Шемсији, Хасани Ахмет, сведок сарадник „Божур 50“ заједно са НН припадницима ОВК неутврђеног дана, у периоду од средине јуна до краја септембра 1999. године, лишили живота најмање једног НН цивила српске националности у селу Влаштица, на тај начин што су у два возила дошли до села и док је сведок сарадник „Божур 50“ остао код возила, остали ушли у кућу у којој су живели Срби и из аутоматског оружја пуцали у више лица и тако убили најмање једног цивила;

18. окр. Хајдари Фатон неутврђеног дана, у периоду од средине јуна до краја септембра 1999. године, у Косовској Каменици, лишио живота два НН цивила српске националности, на тај начин што је из возила „Лада“ беле боје, којим је управљао сведок сарадник „Божур 50“, Фатон Хајдари из „Калашњикова“ испалио више хитаца у тела двојице Срба и на тај начин их усмртио;

19. окр. Хасани Ахмет заједно са још једним НН припадником ОВК неутврђеног дана, у периоду од средине јуна, до краја децембра 1999. године, лишио живота једног НН цивила српске националности, на тај начин што је оштећеног

ухватио у близини парка код аутобуске станице у Гњилану, одузео му личну карту и заједно са још једним НН припадником ОВК га тукао до смрти и убацио у оближњи шахт;

20. окр.Идриз Алији, Халими Рамадан, Хајдари Фатон, Садику Селимон, Фазлију Бурим, Хасани Ахмет, Хасани Назиф, Сахити Камбер, Хајдари Самет, сведок сарадник „Божур 50“, заједно са НН припадницима ОВК неутврђеног дана, у периоду од средине јуна до краја септембра 1999. године, на 1. спрату Интерната у Гњилану, у једној од просторија, нечовечно поступали и нанели велике патње НН цивилима српске националности, оцу и ћерки, на тај начин што су држећи им нож под грлом, приморали оца да стави свој полни орган ћерки у уста, а потом на исти начин га приморавали да изврши обљубу над ћерком;

21. окр. Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Хасани Ахмет, Хасани Назиф, Фазлију Бурим, Хајдари Самет, Хајдари Ферат, Садику Селимон, Камбер Сахити, заједно са НН припадницима ОВК у периоду од 17. до 23.06.1999. године, у Интернату у Гњилану, противзаконито затворили, мучили, нечовечно поступали на нарочито понижавајући и деградирајући начин, и силовали оштећене заштићене сведокоње „Ц1“ и „Ц2“, на тај начин што су дана 17.06.1999.године, из реда за хлеб, испред продавнице недалеко од аутобуске станице, у преподневним часовима, неколико НН припадника ОВК противзаконито лишили слободе заштићене сведокиње „Ц1“ и „Ц2“ и возилом марке „Опел Аскона“ спровели до Интерната, где су их на улазним вратима преузели други припадници ОВК, међу којима је био и Хајдари Фатон, који су их спровели на 1. спрат, где су у следећих неколико дана биле противправно затворене, без хране и воде, свакодневно силоване и тучене од стране великог броја лица, након чега су „Ц1“ и „Ц2“ пребачене у други објект под контролом ОВК у селу Угљаре општина Гњилане, где су тучене и након тога пуштене на слободу, под условом да одмах напусте територију АП Косова и Метохије:

22. окр.Хајдари Фатон, Хајдари Самет, Садику Селимон заједно са НН припадницима ОВК дана 27.06.1999. године, у периоду од око 8 часова до поподневних часова, мучили и опљачкали оштећеног СП, на тај начин што су га око 8 часова ујутру четворица униформисаних и наоружаних НН припадника ОВК противзаконито лишили слободе, и из његове куће у Гњилану одвели у Интернат, где су га у једној од просторија више сати тукли палицама по телу у групама од по 4 – 5 припадника ОВК, међу којима је био и Хајдари Фатон, након чега су оштећеног у послеподневним часовима пустили из Интерната, уз претњу да не сме да излази из куће, јер ће у супротном бити убијен, а наредног дана, око 11 часова је група од пет припадника ОВК, међу којима су били Хајдари Самет и Садику Селимон, дошли код оштећеног и одузели му возило марке „Фолксваген Сантана ЛХ“ подгоричких регистарских ознака, као и

документа за то возило;

23. окр. Хасани Назиф, Алији Идриз, заједно са НН припадницима ОВК дана 19.06.1999.године, противзаконито лишили слободе и мучили оштећеног МС, његову супругу, оштећену МС и оштећеног БЗ, на тај начин што су их око 11,30 часова на аутобуској станици у Гњилану окр.Хасани Назиф и још један НН припадник ОВК ухапсили и одвели у просторију на аутобуској станици у којој су их тукли и испитивали око сат времена, након чега су оштећене МС и БЗ одвели у Основну школу „Селами Халичи“ у насељу „Гавран“, где су их предали другим припадницима ОВК, док су оштећену МС више НН припадника ОВК задржали и малтретирали до 17,00 часова, када су је пустили на слободу, за које време су оштећене МС и БЗ у Основној школи тукли бејзбол палицама и гуменим пендрецима десетак припадника ОВК, међу којима је био и Алији Идриз, а затим истог дана око 15 часова оштећене одвели до зграде бивше Ватрогасне станице, где су их предали припадницима КФОР-а;

24. окр.Хајдари Самет заједно са НН припадницима ОВК неутврђеног дана, у другој половини јуна 1999. године у Гњилану, противзаконито лишили слободе заштићеног сведока А5 и његовог брата и оца, а мучили заштићеног сведока А5 и његовог брата, на тај начин што су их, на аутобуској станици, 20-ак НН припадника ОВК ухапсили, потом заштићеног сведока А5 и његовог брата одвели у кућу у насељу Ченер чесма и предали другим припадницима ОВК који су их бејзбол палицама тукли више сати, међу којима којима је био и Хајдари Самет, који је заштићеног сведока А5 тукао палицом и пиштољем, након чега су сву тројицу пустили на слободу;

- чиме су извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142. ст.1. КЗЈ у вези чл.22. КЗЈ, као саизвршиоци.

Стога,

П Р Е Д Л А Ж Е М

Да се пред тим судом закаже и одржи главни претрес на који да се позову:

1. Тужилац за ратне злочине Републике Србије;
2. окривљени: Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Хасани Ахмет, Хасани Назиф, Хајдари Самет, Хајдари Ферат, Сахити Камбер, Садику Селимон и Фазлију Бурим, које све привести из притвора Окружног затвора у Београду;
3. сведок сарадник

4. оштећени и сведоци

5. заштићени сведоци

Да се у доказном поступку прочита и изврши увид у: списак смртно страдалих лица на територији Секретаријата Гњилане у периоду од јуна до децембра 1999. године, са списком регистрованих безбедносних догађаја са смртно страдалим лицима на подручју СУП Гњилане у периоду од јуна до децембра 1999. године и кривичним пријавама против НН лица; списак киднапованих лица непознате судбине на територији Секретаријата Гњилане у периоду јун-децембар 1999.године заједно са списком безбедносних догађаја киднапованих и несталих лица са непознатом судбином на подручју СУП Гњилане у периоду јун-децембар 1999.године и кривичним пријавама против НН лица; списак киднапованих – ослобођених лица на територији Секретаријата Гњилане у периоду од јуна до децембра 1999.године заједно са списком безбедносних догађаја киднапованих – ослобођених лица на подручју СУП Гњилане у периоду јун-децембар 1999.године; фотоалбум сачињен од 38 фотографија; фотоалбум са 113 фотографија лица киднапованих од стране ОВК у Гњилану током 1999.године који су потом ослобођени; фотоалбум сачињен од 48 фотографија киднапованих лица од стране ОВК у Гњилану током 1999.године; фотоалбум са 5 новоприбављених фотографија киднапованих лица у Гњилану од стране ОВК у току 1999.године; фотоалбум са 3 фотографије са православног гробља у Гњилану; 14 фотоалбума са фотографијама које су одузете дана 26.12.2008.године у Прешеву приликом претресања станова и других просторија Хасани Ахмета и других; фотоалбум са 65 фотографија, записнике о препознавању сведока;

- допис Комисије за нестала лица Владе Републике Србије бр. 021-01-24/2009-02 од 15.06.2009.године заједно са извештајем о проналаску посмртних остатака 8 НН лица у контејнеру у кругу болнице у Гњилану и

- допис у вези извештаја о масовној гробници Централне Истражне Криминалистичке Јединице УНМИК Полиције, бр.22829, од 11.07.2000.године

- специјални извештај ОЕБС-а од 08.07.2000.године

- допис директора политичког стуба специјалног представника Генералног Секретара мисије ОУН на АП КиМ, упућен председнику комитета за сарадњу УНМИК-СРЈ, амбасадору Станимиру Вукићевићу од 30.08.2000.године

- осам омота форензичке документације

Да суд према свим окривљенима који се налазе у притвору ПРОДУЖИ

ПРИТВОР који је одређен решењем истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду Ки.В.бр.15/08 од 29.12.2008.године јер и даље стоје разлози због којих је притвор одређен.

Да се окривљенима Ајдари Фазлији, Алији Реџепу, Шаћири Шаћирију, Муслији Шефкету, Алији Садику, Алији Идризу, Нухију Шемсији и Халими Рамадану суди у одсуству на основу чл.304. ст.2. ЗКП-а.

Предлог да се окривљенима Ајдари Фазлији, Алији Реџепу, Шаћири Шаћирију, Муслији Шефкету, Алији Садику, Алији Идризу, Нухију Шемсији и Халими Рамадану суди у одсуству је основан, јер се ови окривљени налазе у бекству и нису доступни државним органима, а постоје нарочито важни разлози да се и њима суди заједно са окривљенима који се већ налазе у притвору, јер је неопходно да се спроведе јединствен доказни поступак током кога треба да се саслушају и сведок сарадник, те заштићени сведоци која лица су под посебном заштитом, а од извршења кривичног дела протекло је већ 10 година због чега постоји опасност да поједини докази у даљем току кривичног поступка буду недоступни суду уколико би се окривљенима који се налазе у бекству касније судило.

ТУЖИЛАЦ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Владимир Вукчевић